RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 62.556/1
van 12 januari 2018

over

een voorontwerp van decreet ‘betreffende onderwijsinspectie 2.0’

‡LW-BCBSPEHEC-GCFFGVT‡

Op 27 november 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse Minister van Onderwijs verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet ‘betreffende onderwijsinspectie 2.0’.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 9 januari 2018. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Raf AERTGEERTS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven 12 januari 2018.

*

‡LW-BCBSPEHEC-GCFFGVT‡

1. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond,[1] alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2.1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe een aantal fundamentele wijzigingen aan te brengen in het decreet van 8 mei 2009 'betreffende de kwaliteit van onderwijs'. Zoals in de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet wordt uiteengezet hebben de ontworpen wijzigingen betrekking op vijf thema's.

Er wordt vooreerst in een decretale verankering voorzien van een nieuw gemeenschappelijk referentiekader voor onderwijs- en CLB-kwaliteit waarbij wordt uitgegaan van kwaliteitsverwachtingen die het resultaat zijn van een dialoog tussen de onderscheiden onderwijspartners en die de onderwijsinstellingen en de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's) ertoe aanzetten om een eigen kwaliteitsbeleid te ontwikkelen met inachtneming van het gemeenschappelijk kader van kwaliteitsverwachtingen.[2] Het is de bedoeling dat de bevindingen van de kwaliteitsbewaking door de scholen zelf het startpunt vormen van een meer gedifferentieerde, transparante en op participatie gesteunde doorlichting door de onderwijsinspectie.

Het vernieuwde referentiekader voor onderwijs- en CLB-kwaliteit maakt een aantal aanpassingen noodzakelijk aan het doorlichtingsscenario, zoals dat wordt uitgetekend in het decreet van 8 mei 2009 (tweede thema). Bij die aanpassingen wordt de klemtoon gelegd op onder meer het vertrouwen in de instellingen, de nood aan administratieve vereenvoudiging en een grotere transparantie. Zo wordt de termijn binnen dewelke instellingen moeten worden doorgelicht van tien naar zes jaar herleid, worden een aantal nieuwe begrippen ingevoerd (zie bijvoorbeeld het begrip "toezichtkader"), worden sommige al bestaande begrippen anders omschreven (zie bijvoorbeeld de begrippen "referentiekader onderwijskwaliteit" en "referentiekader CLB-kwaliteit"), en worden bepaalde begrippen geschrapt (zie bijvoorbeeld de begrippen "opvolgingsdoorlichting" en "paritair college"). Er wordt tevens een vereenvoudiging doorgevoerd op het vlak van de advisering na een doorlichting.

Met het derde thema wordt ernaar gestreefd om de onderwijsinspectie meer instrumenten ter beschikking te stellen om onderwijsinitiatieven met ondermaatse kwaliteit te vermijden of tijdig en op een zo efficiënt mogelijke wijze stop te zetten. Daartoe wordt de mogelijkheid van een "voorlopige erkenning" van nieuwe instellingen ingevoerd die, eenmaal de instelling functioneert en na een doorlichting, kan worden gevolgd door een "erkenning". Tevens

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder "rechtsgrond" de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Het nieuwe referentiekader komt in de plaats van het bestaande CIPO-referentiekader dat vier delen omvat (context, input, proces en output).

‡LW-BCBSPEHEC-GCFFGVT‡

wordt de gelegenheid te baat genomen om de erkenningsprocedures voor de verschillende onderwijsniveaus te vereenvoudigen en beter op elkaar af te stemmen.

In het licht van onder meer de vereiste beoordeling van bepaalde erkenningsvoorwaarden wordt – als vierde thema – de samenwerking tussen de onderwijsinspectie en de inspectie levensbeschouwelijke vakken decretaal nader uitgewerkt.

Het vijfde thema betreft de rechtspositieregeling van de onderwijsinspectie in die zin dat sommige aspecten met betrekking tot de procedures van selectie en aanstelling van inspecteurs worden vereenvoudigd.

2.2. Daarnaast strekt het voorontwerp van decreet ertoe om een aantal andere, zogenaamde "niveaudecreten" te wijzigen,[3] rekening houdend met de *sub* 2.1 beschreven wijzigingen van het decreet van 8 mei 2009.

ALGEMENE OPMERKINGEN

3. Artikel 17 van het voorontwerp strekt tot het vervangen van artikel 4, § 2, van het decreet van 8 mei 2009. Het ontworpen artikel 4, § 2, eerste lid, 2°, en tweede lid, 2°, van het voornoemde decreet, dragen de Vlaamse Regering op om respectievelijk het referentiekader onderwijskwaliteit en het referentiekader CLB-kwaliteit vast te leggen.

De wijze waarop de Vlaamse Regering zich van haar taak inzake het vastleggen van de betrokken referentiekaders moet kwijten, wordt in de ontworpen bepalingen niet nader omschreven. De ontworpen regeling verschilt op dat punt van het bestaande artikel 38, § 2, van het decreet van 8 mei 2009 waarin een aantal inhoudelijke elementen worden vermeld waarmee de Vlaamse Regering dient rekening te houden bij het "expliciteren" van het referentiekader. In het huidige artikel 38, § 2, derde lid, van het decreet van 8 mei 2009 worden daarenboven een aantal reglementaire verplichtingen opgesomd waarnaar het referentiekader in ieder geval dient te verwijzen.

Rekening houdend hiermee zou de vraag kunnen rijzen of de op algemene wijze omschreven opdracht van de Vlaamse Regering om de betrokken referentiekaders vast te leggen in overeenstemming kan worden geacht met het legaliteitsbeginsel inzake onderwijs zoals dit voortvloeit uit artikel 24, § 5, van de Grondwet, waarin wordt bepaald dat de inrichting, erkenning of subsidiëring van het onderwijs door de gemeenschap wordt geregeld door de wet of het decreet.

Men weet immers dat volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof[4] artikel 24, § 5, van de Grondwet de wil van de Grondwetgever uitdrukt om aan de bevoegde

[3] Het gaat om het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, het decreet van 15 juni 2007 'betreffende het volwassenenonderwijs', het decreet van 10 juli 2008 'betreffende het stelsel van leren en werken in de Vlaamse Gemeenschap' en de Codex Secundair Onderwijs van 17 december 2010.

[4] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie bijv. arrest nr. 40/2011, 15 maart 2011, B.6.3 en arrest nr. 72/2012 van 12 juni 2012, B.4.

‡LW-BCBSPEHEC-GCFFGVT‡

wetgever de zorg voor te behouden een regeling te treffen voor de essentiële aspecten van het onderwijs, wat de inrichting, erkenning of subsidiëring ervan betreft, doch dat deze grondwetsbepaling niet verbiedt dat onder bepaalde voorwaarden opdrachten aan andere overheden worden toevertrouwd. Die grondwettelijke bepaling vereist dat de door de decreetgever verleende delegaties alleen betrekking hebben op de tenuitvoerlegging van de door hem vastgestelde beginselen. De gemeenschapsregering of een andere overheid zou daarmee de onnauwkeurigheid van die beginselen niet kunnen opvangen of onvoldoende omstandige beleidskeuzes niet kunnen verfijnen.

Het kan *in casu* in overeenstemming worden geacht met artikel 24, § 5, van de Grondwet indien de decreetgever op het vlak van onderwijs- en CLB-kwaliteit opteert voor een beleid waarin meer plaats wordt ingeruimd voor de eigen kwaliteitsbewaking door de betrokken instellingen en voor een daarop afgestemde gedifferentieerde onderwijsinspectie met gebruikmaking van "toezichtkaders" en "doorlichtingsinstrumenten". In samenhang daarmee kan de decreetgever opteren voor bij de doorlichting te hanteren referentiekaders die niet zozeer bestaan uit stringent geformuleerde en nauwkeurig afgebakende kwaliteitseisen die strikt dienen te worden toegepast en nageleefd, doch wel uit "kwaliteitsverwachtingen"[5] waaraan moet worden "tegemoetgekomen"[6] door de instellingen en waarbij aan deze laatste een zekere beoordelingsruimte wordt gelaten wat betreft de manier waarop zij het best aan de betrokken kwaliteitsverwachtingen invulling geven.

Dat dergelijke beleidsoptie door de decreetgever, in vergelijking met wat onder de bestaande regeling het geval is, gepaard gaat met een meer algemene en minder afgebakende bevoegdheidsdelegatie aan de Vlaamse Regering doet op zich geen problemen rijzen in het licht van het reeds aangehaalde artikel 24, § 5, van de Grondwet.

Wel dient te worden vastgesteld dat de ontworpen regeling lijkt in te houden dat de kwaliteitsbewaking minder een zaak zal worden van toetsing door de onderwijsinspectie binnen een strikt door de Vlaamse Regering afgebakend kwaliteitskader van precieze regels en criteria, maar veeleer van een toetsing door de onderwijsinspectie binnen een meer algemeen en minder stringent omschreven kader van "kwaliteitsverwachtingen" waaraan niet zozeer door de Vlaamse Regering, maar vooral door de onderwijsinspectie zelf nadere invulling zal worden gegeven.

Dergelijk systeem van kwaliteitsbewaking kan op gespannen voet met artikel 24, § 5, van de Grondwet komen te staan indien het de bedoeling zou zijn om aan de onderwijsinspectie ook verordenende bevoegdheden toe te kennen met het oog op de toepassing van de referentiekaders inzake "kwaliteitsverwachtingen" bij de doorlichting van de betrokken instellingen. Alsdan dreigt immers te worden teruggekomen op de eerder beschreven gewijzigde beleidsoptie door de decreetgever om meer ruimte te laten voor de eigen kwaliteitsbewaking door de betrokken instellingen en voor een daarop afgestemde gedifferentieerde onderwijsinspectie.

[5] Zie de definities van "referentiekader onderwijskwaliteit" en "referentiekader CLB-kwaliteit" in respectievelijk het ontworpen artikel 2, 16°/1 en 16°/2 van het decreet van 8 mei 2009 (artikel 16, 2°, van het ontwerp).

[6] Zie het ontworpen artikel 4, § 2, eerste lid, 2°, en tweede lid, 2°, van het decreet van 8 mei 2009 (artikel 17 van het ontwerp).

‡LW-BCBSPEHEC-GCFFGVT‡

Wat dat betreft, kunnen vooral vragen rijzen bij het nieuw ingevoerde begrip "toezichtkader", zijnde het "kader dat de onderwijsinspectie gebruikt om haar doorlichtingsinstrumenten te ontwikkelen, gebaseerd op de referentiekaders" en dat betrekking heeft op een viertal rubrieken die in het voorontwerp worden opgesomd.[7] Er zou duidelijker moeten worden aangegeven welke de draagwijdte is van het betrokken "toezichtkader", welke de rol en de bevoegdheden zijn van de onderwijsinspectie bij de totstandkoming van dat kader, en wat dat kader toevoegt aan het instrumentarium dat momenteel al ter beschikking staat van de onderwijsinspectie bij de kwaliteitstoetsing. Dergelijke verduidelijking dient uiteraard te gebeuren met inachtneming van hetgeen hiervoor is opgemerkt met betrekking tot artikel 24, § 5, van de Grondwet.

4. Onder voorbehoud van hetgeen *sub* 3 is opgemerkt met betrekking tot de overeenstemming van de ontworpen regeling met artikel 24, § 5, van de Grondwet, moet, in zoverre het de bedoeling zou zijn om aan de onderwijsinspectie effectief verordenende bevoegdheid toe te kennen, het hierna volgende in herinnering worden gebracht.

Het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling is in beginsel niet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking[8] en de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt om praktische redenen en voor zover zij een zeer beperkte of een hoofdzakelijk technische en niet-beleidsmatige draagwijdte hebben, en er mag worden van uitgegaan dat de instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen of er toezicht op uitoefenen, ook het best geplaatst zijn om deze met kennis van zaken uit te werken.

Wanneer, zoals in het ontworpen artikel 63 van het decreet van 8 mei 2009 het geval is ten aanzien van de bevoegdheid van de inspecteur-generaal inzake het opstellen van generieke en specifieke selectiereglementen (artikel 33 van het voorontwerp), regelgevende bevoegdheid wordt verleend aan een ambtenaar die geen politieke verantwoordelijkheid draagt ten opzichte van een democratisch verkozen vergadering, is zulks in principe ontoelaatbaar, omdat ermee afbreuk wordt gedaan aan het beginsel van de eenheid van verordenende macht en aan het beginsel van de politieke verantwoordelijkheid van de ministers. Enkel wanneer het gaat om maatregelen die een beperkte en technische draagwijdte hebben, kan een dergelijke delegatie worden aanvaard. Er zal moeten worden op toegezien dat het ontworpen artikel 63 van het decreet van 8 mei 2009 in al zijn onderdelen slechts maatregelen omvat of beoogt die een

[7] Ontworpen artikel 2, 20°*bis* van het decreet van 8 mei 2009 (artikel 16, 3°, van het ontwerp). In het ontworpen artikel 38, § 3, van het decreet van 8 mei 2009 (artikel 23, 4°, van het ontwerp), wordt onder meer bepaald dat het toezichtkader in ieder geval vanuit het referentiekader onderwijskwaliteit peilt naar de reglementaire verplichtingen van instellingen inzake de minimumdoelen, de erkenningsvoorwaarden en de financierings- en subsidiëringsvoorwaarden en naar de reglementaire verplichtingen van instellingen op het vlak van de in die bepaling opgesomde beleidsaspecten.

[8] In het ontworpen artikel 38, § 3, van het decreet van 8 mei 2009 (artikel 23, 4°, van het ontwerp), wordt de onderwijsinspectie wel ertoe verplicht om het toezichtkader en de doorlichtingsinstrumenten bekend te maken, zonder dat daarbij de wijze van die bekendmaking wordt geëxpliciteerd.

‡LW-BCBSPEHEC-GCFFGVT‡

"beperkte en technische draagwijdte" hebben.[9] In de mate dat zulks niet het geval is, dienen de betrokken maatregelen te worden geïntegreerd in een besluit van de Vlaamse Regering.

5. De *sub* 3 beschreven beleidsoptie door de decreetgever en de ermee samenhangende veralgemening in de vorm van minder afgebakende "kwaliteitsverwachtingen" en ruimere mogelijkheden tot praktische invulling ervan door de erbij betrokken instellingen en inspecties, mag niet uit het oog doen verliezen dat het ontworpen instrumentarium de basis blijft op grond waarvan wordt beslist over de erkenning van instellingen. Dit impliceert dat bij het implementeren van het ontworpen systeem door, in eerste instantie, de Vlaamse Regering, maar ook door de onderwijsinspectie bij de praktische toepassing ervan, zal moeten worden gestreefd naar een voldoende duidelijke omschrijving van de na te streven kwaliteitsverwachtingen en te hanteren doorlichtingsinstrumenten. Indien dit niet het geval is, dreigt rechtsonzekerheid te ontstaan voor zowel de instellingen als voor de onderwijsinspectie. Voor de instellingen wordt dan immers onduidelijk hoe ver hun bevoegdheid strekt om naar eigen inzicht aan de kwaliteitsverwachtingen te voldoen. De onderwijsinspectie dreigt in dat geval met een onduidelijk toetsingskader te worden geconfronteerd.

6. Het voorontwerp van decreet bevat diverse bepalingen tot wijziging van het decreet van 8 mei 2009 waarin wordt melding gemaakt van "de onderwijsinspectie". In tegenstelling tot wat het geval is in sommige andere decreten, zoals het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 (zie artikel 3, 39°), wordt in het eerstgenoemde decreet geen omschrijving ingevoegd van het begrip "onderwijsinspectie". Bepaalde artikelen van het voorontwerp strekken er wel toe om een definitie van dat begrip in te schrijven in andere decreten.[10] Vraag is of het, ter wille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid, geen aanbeveling verdient om ook artikel 2 van het decreet van 8 mei 2009 met een omschrijving van het begrip "onderwijsinspectie" aan te vullen.[11]

---

[9] Vraag is of dat steeds even duidelijk is en zomaar valt aan te nemen. Zo dient bijvoorbeeld het generieke selectiereglement ten minste regels te bevatten betreffende "een mogelijk beperkte procedure in geval van dringende noodzakelijkheid", "de rangschikking" en "de geldigheidsduur van de werving" (ontworpen artikel 63, § 3, 8°, 10° en 11°, van het decreet van 8 mei 2009).

[10] Zie artikel 10 van het voorontwerp dat ertoe strekt om in artikel 2 van het decreet van 15 juni 2007 'betreffende het volwassenenonderwijs' een definitie van het betrokken begrip in te schrijven; zie ook artikel 59 van het voorontwerp dat artikel 3 van de Codex Secundair Onderwijs met een dergelijke omschrijving beoogt aan te vullen. In de beide definities wordt evenwel, al dan niet uitsluitend, verwezen naar "de inspectie, zoals bedoeld in het decreet van 8 mei 2009".

[11] Op die wijze zouden dan vragen kunnen worden vermeden zoals die of onder "onderwijsinspectie" het ambt van inspecteur-generaal moet worden begrepen, dat wordt toegewezen bij mandaat voor een duur van vier jaar (artikel 77 van het decreet van 8 mei 2009), dan wel of met dat begrip veeleer wordt gedoeld op het geheel van ambten van inspecteur, coördinerend inspecteur en inspecteur-generaal (artikel 61 van het decreet). In artikel 45 van hetzelfde decreet wordt ook van "een inspectie" melding gemaakt, namelijk die welke onder leiding van een inspecteur-generaal, bij de Vlaamse Regering wordt opgericht. Een definitie van "onderwijsinspectie" zou, indien dit strookt met de bedoeling van de decreetgever, kunnen beperkt blijven tot een verwijzing naar de inspectie die wordt vermeld in artikel 45 van het decreet.

‡LW-BCBSPEHEC-GCFFGVT‡

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 6

7. De nummering van de paragrafen van het ontworpen artikel 63 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 dient te worden gecorrigeerd. De laatste paragraaf van de ontworpen bepaling dient paragraaf 3 te worden en er moet worden in verwezen naar “het formulier voor de melding, vermeld in paragraaf 2”.

Artikel 19

8. Ter wille van de leesbaarheid schrijve men aan het einde van het ontworpen artikel 35, § 2, eerste lid, van het decreet van 8 mei 2009 “, of de school voldoet aan de decretaal vastgelegde voorwaarden voor een erkenning”.

Artikel 32

9. Men passe de redactie van artikel 32 van het voorontwerp aan als volgt:

“In artikel 62 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 worden de woorden ‘, die tot de proeftijd zijn toegelaten’ opgeheven;

2° in paragraaf 2 worden de woorden ‘die tot de proeftijd zijn toegelaten of’ opgeheven”.

Artikel 59

10. De inleidende zin van artikel 59 van het voorontwerp dient uiteraard aan te vangen als volgt: “In artikel 3 van de Codex Secundair Onderwijs van …”.

Artikel 64

11. Uit artikel 64 van het voorontwerp blijkt dat aan de ontworpen regeling op 1 januari 2018 uitwerking wordt gegeven.

De niet-retroactiviteit van wetten en decreten is een waarborg ter voorkoming van rechtsonzekerheid. Die waarborg vereist dat de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk is, zodat de rechtzoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De terugwerkende kracht kan enkel worden verantwoord wanneer ze onontbeerlijk is voor de verwezenlijking van een doelstelling

‡LW-BCBSPEHEC-GCFFGVT‡

van algemeen belang. [12] Indien bovendien blijkt dat de terugwerkende kracht tot doel heeft de afloop van een gerechtelijke procedure in een welbepaalde zin te beïnvloeden of de rechtscolleges te verhinderen zich uit te spreken over een welbepaalde rechtsvraag, vergt de aard van het in het geding zijnde beginsel dat uitzonderlijke omstandigheden of dwingende motieven van algemeen belang een verantwoording bieden voor het optreden van de wetgever, dat ten nadele van een categorie van burgers afbreuk doet aan de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden.[13]

In de memorie van toelichting bij het voorontwerp van decreet wordt geen verduidelijking verstrekt bij artikel 64 en de eruit voortvloeiende retroactiviteit. Hierom verzocht, verstrekte de gemachtigde in dat verband de volgende uitleg:

> "Artikel 64 van het ontwerpdecreet bepaalt momenteel inderdaad dat het decreet in werking treedt op 1 januari 2018.
>
> Na het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State en na de behandeling van het ontwerpdecreet door het Vlaams Parlement in de loop van 2018 zou het decreet terugwerkende kracht hebben, mocht de datum van 1 januari gehandhaafd blijven.
>
> De memorie van toelichting bevat geen verantwoording voor een retro-activiteit, omdat het niet de bedoeling is om de bepalingen uit het decreet met terugwerkende kracht te laten in werking treden.
>
> We onderschrijven ten volle het principe van de niet-retroactiviteit van regelgeving als een waarborg voor rechtszekerheid.
>
> Dat betekent dat de datum van inwerking treden zal wijzigen. Vermoedelijk wordt dat 1 maart 2018, afhankelijk van de besprekingen in het parlement."

Indien de datum van inwerkingtreding van het ontworpen decreet in artikel 64 wordt aangepast teneinde terugwerkende kracht te voorkomen, zal moeten worden nagegaan of ook niet nog andere bepalingen van het voorontwerp ten gevolge van de aldus gewijzigde datum van inwerkingtreding dienen te worden aangepast. Bij wijze van voorbeeld kan in dit verband worden verwezen naar de overgangsbepaling in artikel 57 van het voorontwerp (ontworpen artikel 215, §§ 1 en 2, eerste lid, van het decreet van 8 mei 2009), waarin thans wordt verwezen naar de datum van 31 december 2017, en naar artikel 21 van het voorontwerp (ontworpen artikel 36 van het laatstgenoemde decreet), waarin onder meer wordt bepaald dat de doorlichtingscyclus van zes jaar "start op 1/3/2018" (lees: 1 maart 2018).

[12] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof, zie o.m.: GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 19 december 2013, nr. 172/2013, B.22; GwH 29 januari 2014, nr. 18/2014, B.10; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 22 januari 2015, nr. 1/2015, B.4; GwH 7 mei 2015, nr. 54/2015, B.12; GwH 14 januari 2016, nr. 3/2016, B.22; GwH 3 februari 2016, nr. 16/2016, B.12.1; GwH 28 april 2016, nr. 58/2016, B.9.2.

[13] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof. Zie bv. GwH 21 november 2013, nr. 158/2013, B.24.2; GwH 9 oktober 2014, nr. 146/2014, B.10.1; GwH 28 mei 2015, nr. 77/2015, B.4.1; GwH 24 maart 2016, nr. 48/2016, B.6; GwH 6 oktober 2016, nr. 126/2016, B.7.3.

‡LW-BCBSPEHEC-GCFFGVT‡

Slotopmerking

12. Het voorontwerp van decreet bevat in hoofdzaak wijzigingsbepalingen. In diverse van die bepalingen wordt op een onvolledige of onjuiste wijze melding gemaakt van de nog geldende normatieve teksten die in het verleden wijzigingen hebben aangebracht aan de met het voorontwerp te wijzigen bepalingen.

Zo dient in de inleidende zin van artikel 2 van het voorontwerp te worden geschreven “In artikel 3 van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997, het laatst gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2017, worden …”. In de inleidende zin van artikel 4 moet het woord “gewijzigd” worden vervangen door het woord “vervangen”. Het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 werd het laatst gewijzigd bij het decreet van 22 december 2017; het is van dat laatste decreet dat bijgevolg melding moet worden gemaakt in de inleidende zin van artikel 5 van het voorontwerp. In de inleidende zin van artikel 8 schrijve men “, gewijzigd bij de decreten van 28 juni 2002, 10 juli 2003, 2 april 2004 en 4 juli 2008,”. Artikel 30 van het voorontwerp dient te luiden als volgt: “In artikel 49 van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 16 juni 2017, worden de paragrafen 5 en 6 opgeheven”. In de inleidende zin van artikel 34 van het voorontwerp vervange men de zinsnede “, gewijzigd bij het decreet van 19 juli 2013,” door de zinsnede “, gewijzigd bij de decreten van 21 december 2012 en 19 juli 1993,”. In de inleidende zin van artikel 62 van het voorontwerp moet worden geschreven “, gewijzigd bij de decreten van 1 juli 2011, 19 juli 2013 en 4 april 2014,”.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME

‡LW-BCBSPEHEC-GCFFGVT‡